

det er en Fordom fra gamle Tidens Diskussioner om dette Spørgsmaal. Det er ikke muligt at finde et eneste reelt Argument, der underbygger den Opfattelse, at det skulde have Spor af Betydning for Afsætningsmulighederne for vort Smør, om vi tillader Farvning af Margarine eller ikke. Det ærede 5te tingvalgte Medlem nævnte i saa Henseende Holland og de Erfaringer, dette Land for en Del Aar tilbage havde gjort med Hensyn til sin Smørekseport. Efter mit Skøn er det, naar man spørger: hvor har I den Opfattelse fra, det eneste, der kan fremdrages: Holland led store Tab paa sin Smørekseport, fordi det rørte ved Margarine-lovens Bestemmelser. Men hvad var det for Bestemmelser, man rørte ved? Lad os gaa til Bunds i Sagen; hvad var det, der var i Vejen for Holland den Gang, da der ganske rigtigt var Vanskeligheder med Hensyn til Smørekseporten? Det var det, at man rørte ved Blandingsbestemmelsen, at man tillod at blande Smør i Margarine, op til 40 pCt., saa at man, naar man i en Butik forlangte Margarine, delvis fik Smør og omvendt. Naar man rører derved og ikke sørger for at holde hvert Produkt for sig, rører man ved det fundamentale og afgørende i Lovgivningen. Men det var ikke Farvningsbestemmelsen, man rørte ved; Holland har sin meget betydelige Smørekseport den Dag i Dag og har fuld Frihed til at farve Margarine. Naar man nævner et saadant Eksempel, maa man se paa, hvad der er Aarsagen, og det var altsaa den, at man ikke holdt Blandingsbestemmelserne rene og klare, men sløjfede dem. Det var ikke noget, som havde med Farvningsbestemmelsen at gøre. Jeg maa erklære mig ganske uenig med det ærede 5te tingvalgte Medlem, naar han udtalte, at her røres der ved en af de vigtigste Bestemmelser i den danske Smørlovgivning; der røres ved en af Bestemmelserne, men meget langt fra den vigtigste, tværtimod efter min Opfattelse en fuldkommen betydningsløs Bestemmelse.

Det ærede 5te tingvalgte Medlem kunde ikke forstaa, hvorfor Husmødrene absolut vilde give Margarine Farve. Ja, der er nu saa meget mellem Himmel og Jord, man ikke kan forstaa, og selv om man gransker nok saa meget, kan det være, man alligevel ikke kommer til at forstaa det — den Erfaring har jeg ofte gjort, og den vil det ærede Medlem ogsaa komme til at gøre. Men hvad enten man kan forstaa det eller ej, er det en Kendsgerning, som jeg tror, man maa bøje sig for. Jeg tror i alt Fald, det er farligt at fremsætte en Paa-

stand som denne, at naar Husmødrene vil farve Margarine, er det blot for at snyde. Jeg vil dog bede det ærede 5te tingvalgte Medlem erindre, at der er mange Husmødre, baade i By og paa Land, som foretager Farvning, og at det derfor er en meget uforsigtig Udtalelse. Nej, naar Husmødrene farver Margarine, er Formaalet ikke, at de vil snyde og bedrage deres Medmennesker, men det har sin Grund i, at Smagen er en meget sammensat Sans; den rummer ikke blot det Indtryk, man faar gennem Tungen, Næsen og Munden, men ogsaa i høj Grad det Indtryk, man faar gennem Synet. Derfor er det, hvis vi skal kunne afsætte Smørret, en Betingelse, at vi sørger for, at Smørret saa vidt muligt har en ensartet Farve, og en ensartet Farve alle Aarets tolv Maaneder igennem. Hvis vort Smør som i gamle Dage fremtræder med forskellige Farver, varierende efter Aarstiden, vil det vanskeliggøre Smørrets Afsætning. Det samme gælder for Margarine, Farven har der stor Betydning. Det nytter ikke, at vi giver nok saa mange Lovbestemmelser, det vil dog blive Lovgivningsmagten, som kommer til at indrette sig efter Husmødrene, det omvendte lader sig ikke gøre. Vi kan holde nok saa mange Taler om, at Margarine smager ens, hvad enten den er farvet eller ej; det gør den alligevel ikke, og saa længe det ikke er Tilfældet, vil Husmødrene have Margarine farvet, uanset om de skal gøre det selv, og om det end ikke altid bliver særlig godt udført.

Men det, som er Sagen ved Behandlingen af dette Spørgsmaal, og som det 5te landstingsvalgte Medlem ogsaa rørte ved, er jo: er det ikke farligt at eksperimentere? — jeg tror, det ærede Medlem brugte dette Udtryk —, for det er dog saaledes, at Smørsalget til Udlandet er vort Lands Hovedindtægtskilde, det er i Virkeligheden ikke blot for Landbruget en Livssag, at denne Indtægtskilde ikke formindskes, men det er for vort hele Land af afgørende Betydning, at vi har saa stort et Smørsalg som muligt. Og det ærede Medlem benyttede det Udtryk, at Ophævelsen af Farvningsbestemmelsen kunde medføre uberegnelig Skade. Det ærede Medlem var meget heldig med Ordvalget her, hvor han vilde udtrykke noget, der paa een Gang var umaadeligt og slet ikke kan gøres op, for det er netop det, der er Tilfældet. Den Skade, der her er Tale om, er en Skade, der hos visse ærede Medborgere er vokset op til noget saa kolossalt, at jeg ser det blive skrevet i Bladene og ogsaa hører Folk sige: Ja, men hvor kan